Oblastní charita
Ústí nad Orlicí

ZPRAVODAJ OBLASTNÍ CHARITY

Jaro 2026

ROČNÍK V.

Vydává Oblastní charita Ústí nad Orlicí

V životě neexistují žádné zkratky. Neexistuje také žádný odpadkový koš ve Vesmíru, ve kterém by se věci schovaly. Všechno zůstává a všechno se vrací. Přemýšlejte o tom.

odpověď podnikatele Martina Vohánky na otázku: Co by vzkázal mladým lidem?

Úvodní slovo

V životě každého z nás přicházejí chvíle, kdy je nám těžko. Někdy se cítíme unavení, nejistí nebo nás něco tíží. Problémy a starosti jsou přirozenou součástí života. Důležité ale je pamatovat na to, že na ně nemusíme být sami.

Emoce jsou přirozené a mají v našem životě své místo. Jsou to signály, které nám napovídají, co se v nás odehrává – co nás bolí, co nám chybí nebo naopak co nám přináší radost. Často jsme však zvyklí všechno zvládnout sami, nepřidělávat druhým starosti a své pocity raději potlačit. Říkáme si, že to přejde nebo že to není tak důležité. Jenže právě naslouchání vlastním emocím je prvním krokem k tomu, abychom se mohli cítit lépe.

Velkou sílu má obyčejný rozhovor. Když své starosti sdílíme s lidmi, kterým důvěřujeme, přáteli, rodinou, blízkými kolegy nebo odborníky, často zjistíme, že se nám uleví. Nejde jen o „stěžování si“. Sdílení totiž přináší podporu, pochopení a někdy i nový pohled na situaci. Není to projev slabosti, ale naopak odvahy. Známé přísloví říká: „Sdílená radost je dvojnásobná radost, sdílená starost je poloviční starost.“ Tento jednoduchý princip připomíná, jak důležité je nebýt na životní těžkosti sám.

Když je nám těžko, někdy pomůže i malá změna….vyjít ven, nadechnout se čerstvého vzduchu a nechat na sebe chvíli svítit slunce a zpomalit. A právě sluneční paprsky teď na jaře dodají tělu potřebnou energii, vitalitu a sníží míru únavy. A stejně jako se po dlouhé zimě vždy vrací jaro, i v našich životech se mohou objevit nové začátky. Stačí neztrácet naději, dívat se kolem sebe – a občas se nechat zahřát sluncem i dobrým slovem druhého člověka.

Lidská blízkost má velkou sílu. Koneckonců je na ní založena i většina charitních služeb. Na problémy nemusíme být sami a Charita to díky svým pracovníkům dokazuje denodenně.

Lucie Kotyzová

Školení nových zaměstnanců

Celkem třikrát jsme se v roce 2025 potkali s novými zaměstnanci. Seznámili jsme je s celou šíří poskytovaných služeb, s historií, způsobem financování nebo s hodnotami, které naše Charita vyznává. Poslední školení proběhlo 21. října a celkem se těchto školení loni zúčastnilo 18 zaměstnanců.

Pomoc Ukrajině

Dne 21.10. naši techničtí pracovníci odvezli do meziskladu Oblastní charity Pardubice v Holicích několik starších opotřebených kompenzačních pomůcek a zdravotnický materiál, Dobrovolníci z Pardubic vše vozí do spřátelené Charity Drohobyč na Ukrajině, kde věci slouží lidem, postiženým válkou.

Burza filantropie 2025 podpořila hospic

Další ročník akce ve prospěch neziskových organizací proběhl 22. října 2025 v Ústí nad Orlicí. Oblastní charita a její Domácí hospic Alfa-Omega obdržel od přítomných donátorů 119.000 Kč.

Eva Janatová a Renata Píšová z charitního domácího hospice prezentovaly podnikatelům a zástupcům veřejné správy projekt „Blízkost na konci“. Ten si klade za cíl finančně zajistit přednávštěvy u paliativních pacientů, kteří jsou ve stádiu hraničního zdravotního stavu

a rozhodování o další péči. Tyto přednávštěvy nejsou hrazeny zdravotními pojišťovnami, ale pro zainteresované rodiny a pacienty mají velký přínos svou podrobnou informovaností, na základě které se pak rozhodují. V roce 2024 ze 79 těchto přednávštěv později využilo 33 pacientů služeb Domácího hospice Alfa-Omega. Pan radní Pavel Šotola vyzdvihl na tomto projektu, že je postaven na reálné zkušenosti a potřebnosti z terénu.

Za finanční podporu děkujeme Pardubickému kraji, městům Česká Třebová, Lanškroun, Ústí nad Orlicí, Žamberk, firmám Iveco Bus, OEZ, Konzum Ústí nad Orlicí, Šmídl a Bohemia Rings. Děkujeme KONEPu a Pardubickému kraji za organizování této smysluplné a přínosné akce.

Sestra Pardubického kraje je z naší Charity!

Letošní ročník ankety pro zdravotní sestry, kterým se jejich profese stala spíše posláním než pouhým zaměstnáním, vyhrála ve své kategorii Andrea Krejčířová z Domácí zdravotní péče Ústí nad Orlicí.

Nad akcí s více než 90 nominacemi, která vyvrcholila 23. října 2025, převzal osobní záštitu náměstek hejtmana pro zdravotnictví Pavel Štefka. Ten také spolu s radním Pavlem Šotolou popřál všem oceněným. Gratulujeme Andrejce, která v Pardubicích zastupovala poctivou práci všech našich zdravotních sestřiček. Jsme na vás hrdí. Svou profesionalitou a lidskostí významně přispíváte ke kvalitě zdravotní péče v regionu.

Modrý bál tančil pro hospic

Akce, kterou pořádala 26. dubna 2025 mládež pod záštitou římskokatolické farnosti Choceň, byla už 22. ročníkem benefiční akce ve prospěch vybrané organizace. Tentokrát se organizátoři Modrého bálu rozhodli věnovat výtěžek ve výši 47.357 Kč Oblastní charitě Ústí nad Orlicí a jejímu Domácímu hospici Alfa-Omega. Děkujeme dárcům za vstřícnost a za to, že kolem sebe vidí možnosti, jak pomoci druhým. Vážíme si každého dobrého činu, protože za ním jsou konkrétní lidé a jejich srdce.

Všechno dělám rád

Richardův příběh vypráví o člověku, který byl do života postaven se zdravotním handicapem. Díky sociálním službám žije samostatným životem, bydlí v chráněném bydlení, pracuje. A do práce chodí moc rád. Na otázku, která práce ho baví nejvíc, s úsměvem odpovídá: „Všechny!“

Část svého života pobýval Richard v Ústavu sociální péče Žampach, kde ho postupem doby vytipovali jako klienta vhodného pro samostatné chráněné bydlení. Přestěhoval se do bytu v Žamberku, kam za ním dochází v pravidelných intervalech jeho klíčová pracovnice, která mu pomůže připravit léky, nakoupit uvařit, uklidit.

V době, kdy byl Richard nezaměstnatelný, navázali pracovníci ze Žampachu spolupráci s charitními Sociálně terapeutickými dílnami Miriam v Králíkách a domluvili zde Richardovi roční docházení. Do Králík tehdy přišel sklíčený člověk, který měl za sebou neblahou zkušenost. Úkolem zdejší sociální služby bylo pomoci mu překlenout nejisté období. A to se povedlo: Richard zde navázal nová přátelství, získal nové dovednosti a našel práci, kterou má rád.

V STD se naučil pracovat se dřevem

„Richard k nám začal jezdit sám ze Žamberka, nejprve dvakrát, později třikrát týdně,“ popisuje vedoucí STD Miroslava Kopecká. „Začali jsme trénovat jemnou motoriku, později i použití strojů. Učil se brousit, zatloukat hřebíky, šroubovat háčky. Udělal si nějaké výrobky do domácnosti, ze kterých měl radost. Rád také vařil. Je velmi šikovný a čistotný. Když uklízel kuchyň, celá se leskla včetně kachliček. Všechno ho bavilo.“

Po roce mu opatrovnice našla místo ve vývařovně obědů v Nekoři. Richard byl za tuto možnost vděčný, protože práci v kuchyni má rád. Přesto se mu ale z STD neodcházelo snadno. „Společně s klienty jsme chodili do kina, tancovat, na výlety, do divadla. Bylo mu líto, že tohle už s námi nezažije,“ popisuje vedoucí STD. „Každý čtvrtek nám nadále

pravidelně telefonuje. Vypráví, jak se má, ptá se, jak se máme my," doplňuje vedoucí STD. A tak Richardovi v květnu 2025 s nástupem do nekořské vývařovny nastala nová životní etapa.

Ve vinárně U mostu v Nekoři vaří 200-300 obědů denně, a následně je rozvážejí po okolí. Kromě toho dělají cateringy na slavnosti a svatby. Shodou okolností jsme tu společně našli další propojení s Charitou, protože paní vedoucí Alena Sršňová každoročně chodí s dětmi koledovat na Tříkrálovou sbírku v Nekoři. Od roku 2014 provozují ve vývařovně sociální podnik. Paní Sršňová spolu s bratrem, který podniká v Ekofarmě a v dřevovýrobě, zaměstnávají dohromady 25 lidí se zdravotním handicapem a tři asistenty. „Dává nám to smysl. Důležité je rozpoznat, co kterého klienta baví, a podle toho mu nabídnout práci. Někdo myje nádobí, někdo čistí zeleninu v kuchyni, jiný rovná dřevo. U většiny klientů vidíme velké posuny. Funguje to."

Práce se musí dokončit

Richard myje v kuchyni nádobí. Panuje tu rodinná atmosféra. Klienti se v kuchyni pohybují sebejistě - každý má své místo a práci, kterou zná a umí. „Říša je šikovný. Práce ho baví. Má dobře naučenou pracovní morálku - když práci dokončí, přijde říci, že má hotovo a zeptá se, co má dělat dál." Opět se tu potkávají sociální služby a jiná podpora – všude se klient něčemu naučil. Na Žampachu se učil třeba práci na zahradě - sázet stromy, hrabat trávu. „V dílnách v Králíkách jsem se naučil práci se dřevem, broušení, natírání, řezání, v šicí dílně jsme šili a také jsme tam vařili," vypočítává opět s úsměvem viditelně spokojený Richard.

A to je právě to, co lidem s handicapem pomáhá – vědomí, že jsou zapojení do běžného života. Že mají před sebou plán, vědí, že v určitých dnech je čeká určitá práce, že se můžou těšit, navazovat sociální kontakty, bavit se s druhými lidmi, smát se s nimi. Za každým úspěchem lidí s handicapem je mravenčí práce lidí, kteří jim pomáhají. Pokud jejich úsilí podpoří některá sociální služba, mohou žít samostatným životem – ať už v chráněném bydlení anebo v pobytovém ústavu. Každý je jiný a každý má svoji individuální cestu.

Sociálně terapeutické dílny Miriam v Králíkách umožňují svým klientům aktivně trávit část pracovního dne. Poskytují jim pomoc při získávání pracovních návyků, rozvíjení manuální zručnosti, samostatnosti a zapojení do života společnosti. Vkusné výrobky z dřevařské a šicí dílny jsou k dostání v obchůdku, který je přímo v sídle služby. Klienti také společně vaří, jezdí na výlety za poznáním nebo kulturou.

Když poneseme jeden druhého, bude se dobro šířit

Po téměř čtyřech letech intenzivní práce ukončuje Centrum pomoci cizincům (CPC) v Letohradě v prosinci 2025 svou činnost. Splnilo svůj účel – pomohlo s integrací do české společnosti více než tisíci lidem z Ukrajiny, kteří se usadili v okrese Ústí nad Orlicí. CPC založila Oblastní charita Ústí nad Orlicí hned po vypuknutí války, protože vzápětí po 24. únoru 2022 začaly do bezpečných Čech proudit zástupy uprchlíků z Ukrajiny. Začátky činnosti Centra pomoci cizincům výrazně usnadnila vstřícnost mnoha dárců - firem, měst a obcí, spolků, obchodního družstva Konzum, farností i jednotlivců, kteří okamžitě zareagovali na tuto krizovou situaci, a pomohli Oblastní charitě peněžními či materiálními prostředky.

Vedoucí Centra pomoci cizincům Veroniku Peškovou jsme požádali o malou reflexi této služby:

Na jaké konkrétní činnosti jste se v průběhu celé doby orientovali?

Zpočátku to byla akutní humanitární pomoc, protože většina lidí – většinou starších a žen s dětmi - přišla jen s pár osobními věcmi a neměli kam jít – jídlo, hygienické potřeby, oblečení, přikrývky. V Centru pod střechou v Letohradě jsme zřídili a do 30. dubna 2022 provozovali humanitární sklad. Současně s tím jsme sháněli ubytování, protože zpočátku ukrajinští uprchlíci přespávali v tělocvičnách, školních budovách apod.

Vlastní činnost CPC se týkala převážně poradenství, tlumočení, doprovodů na úřady, do škol, k lékařům, řešili jsme zápisy dětí do škol a školek. Řada uprchlíků potřebovala překlady dokumentů, potřebovali

pomoci vyřídit povolení k pobytu, nejrůznější administrativní záležitosti, řešit nájemné, platby za odpad, bankovní převody, inkaso atd.

Další činností CPC byla online výuka českého jazyka, kterou za tu dobu prošla více než tisícovka lidí. Domluvit se místním jazykem je pro každého příchozího priorita.

Fungovaly zde také dvě Adaptační skupiny pro děti – letohradská za vydatné pomoci místní farnosti a podpory města do konce srpna 2023, ve Sloupnici pracovala Adaptační skupina s podporou obce do konce srpna 2025.

Pro nás je řada věcí samozřejmostí. Bylo obtížné pro uprchlíky z Ukrajiny pochopit, jak tady věci fungují?

Ano. Bylo nutné jim vše vysvětlit a opakovat a opakovat, protože vše pro ně bylo nové a neznámé. Zpočátku nedůvěřovali ani nám. Báli se, že jsme podvodníci nebo že naše služby budou drahé. Postupně ale tyto bariéry opadly, a my jsme navázali natolik důvěryhodné vztahy, že si nás na tlumočení náročné komunikace opakovaně vyžádaly třeba OSPODy. Pravidla, která v České republice máme, sice zpočátku některým připadala náročná. Postupně je ale přijali, pochopili, naučili se je respektovat, a dnes vidí jejich výhody - zdravotnictví je u nás pro všechny, úřady jsou nezávislé a fungují pro všechny, ne jen pro vyvolené, kteří mají peníze.

Jak bys shrnula působení Centra pomoci cizincům?

V době akutní nečekané krize stálo po boku mnoha ukrajinským uprchlíkům, kteří si nevěděli rady, a kterým pomohla s orientací v jiném státě. Pomohli jsme jim začít znovu. Někteří z nich chtějí zůstat, někteří se chtějí vrátit do rozvrácené země, a podílet se na její obnově. Pravděpodobně při tom využijí i zkušenosti, které nabyli v České republice, ve svobodné zemi, kde fungují státní instituce i pomáhající neziskové organizace jako třeba Oblastní charita Ústí nad Orlicí.

Společně za úsměv 2025

Do dalšího ročníku grantového programu pro neziskové organizace, vyhlašovaného družstvem COOP KONZUM, se Oblastní charita Ústí nad Orlicí přihlásila s projektem č. 20 na podporu Rodinného centra Mozaika v Letohradě.

Od 1.11. do 31.12.2025 mohou přispět zákazníci prodejen Konzum načtením dárcovského kuponu v hodnotě 30 Kč na vybraný projekt. Oblastní charita tentokrát cílí na zakoupení pomůcek k rozvoji pohybové a motorické dovednosti dětí do RC Mozaika v Letohradě.

Poradna pro pečující rozšířila cílovou skupinu a zaměřila se na poruchy paměti

Poradna pro pečující rozšířila od října 2025 rozsah svých služeb. Jak?

Od počátku se služba zaměřovala především na pomoc pečujícím. Někdy ale nastane situace, kdy se člověk ocitne v bodě, ve kterém potřebuje pomoc, radu nebo podporu a nemá k dispozici nikoho blízkého. Pečuje tzv. „sám o sebe“. Nově se tedy rozšířila cílová skupina na tři oblasti – pečující, senioři a osoby se zdravotním postižením. Teď se na nás může obrátit kdokoli, kdo potřebuje pomoc s domácí péčí.

Jak máte v týmu rozdělenou práci?

Poradenství pro pečující mám na starosti já a zůstává stále stejné – pomoc se zajištěním příspěvků nebo při odchodu ze zaměstnání z důvodu péče o blízkého člověka, doporučení služeb, vhodných kompenzačních pomůcek, zdravotnických pomůcek, úprav domácnosti, nácvik péče nebo odkaz na další charitní služby. Rozšířením cílové skupiny se teď můžeme více zaměřit na demenci a poruchy paměti. Verča je mou pravou rukou při komunikaci s veřejností a při osvětové činnosti.

V rámci svých činností nabízíte veřejnosti i testování paměti. Co se stane, když takový test vyjde špatně? Má se člověk obávat Alzheimera?

Takhle jednoduché to není. Testování je jen doplňková část k našemu poradenství a u člověka z ulice určitě nelze udělat žádný závěr z jednoho testování. Je to komplex mnoha různých informací a dalších vyšetření. Důležité je, v jakém rozpoložení člověk ten test dělá, jestli je unavený, ve stresu, jestli je v místnosti hluk nebo ne atd. Pokud budeme mít v péči rodinu a klienta, kterého známe delší dobu a uvidíme, že jeho stav se zhoršil, můžeme zkusit tento paměťový test. Musíme ale zvolit vhodný typ testu, protože nevhodný typ by mu mohl uškodit a podat zkreslené informace. Je to spíš ukázka, že něco takového existuje a v určitém momentu může něco vypovědět. Když test vyjde špatně, můžeme test zopakovat a v případě potřeby klientovi doporučit další odborné vyšetření třeba u neurologa nebo psychiatra.

A nová posila v poradně má jaký úkol?

Veronika Pešková komunikuje s veřejností, s odborníky a společně hledáme možnosti, jak navázat spolupráci s dalšími subjekty, které se podílejí na domácí péči. Díky tomu přicházíme na témata a odborníky, kteří by mohli pro veřejnost udělat besedy. Chceme lidem nabídnout témata jako např. asistivní technologie (různé kamery nebo SOS tlačítka pro seniory), jak zvládat onemocnění Alzheimerem v rodině nebo bezpečnost seniorů. Ve spolupráci s dalšími charitními službami – např. pečovatelskou službou, domácí zdravotní péčí nebo hospicem - chceme lidem nabídnout besedy o domácí péči. Témat, kterým bychom se rádi věnovali, je spoustu, takže věříme, že si každý najde to své, které ho zajímá a je pro něj aktuální. Rádi bychom takové besedy nabídli i v dalších městech a obcích okresu.

Zemřelí nám zanechávají poselství: važme si života i lidí kolem sebe

Na tradičním výročním setkání, které se konalo 20. listopadu v kostele v Ústí nad Orlicí, přivítal P.Karel Moravec pozůstalé, kteří v nedávném čase prožili ztrátu svých nejbližších. „Smyslem našeho setkání je poděkovat za vše, co jsme prožili s milovanými lidmi, s nimiž jsme se museli bolestně rozloučit," uvedl hospicový duchovní na úvod vzpomínkové slavnosti.

Ve své promluvě se zamýšlel nad tím, kde v těžkých chvílích loučení hledat sílu a jak se vyrovnat se ztrátou blízkého člověka. Nabídl přítomným biblická slova, která mohou být zdrojem naděje, a zároveň zdůraznil význam sdílení s rodinou či přáteli. „Právě sdílením se mohou některé věci ukázat v novém světle a bolest postupně ustupuje," doplnil. Na závěr vyjádřil přesvědčení, že odkaz zemřelých nás vede k tomu, abychom si vážili lidí, kteří jsou stále součástí našich životů.

Poté hospicové sestry přečetly jména 150 pacientů, které v letošním roce Domácí hospic Alfa-Omega zatím doprovodil. Sociální pracovnice Lucie Pěnčíková poděkovala přítomným rodinám za jejich péči o nemocné i za to, že pracovníkům hospice umožnili nahlédnout do svých životů plných odvahy. Slavnost byla zakončena přátelským posezením a neformálními rozhovory u kávy a drobného občerstvení na faře.

Děkujeme za organizaci této akce. Děkujeme všem, kdo přišli zapálit svíčku za své nejbližší. Děkujeme Davidu Prokopcovi, Pavlu a Josefu Vychytilovým za hudební doprovod.

Jsem rád, že jsem se mohl osprchovat a najíst

„Když s vámi mluvím, mám pocit, že mě skutečně posloucháte a zajímá vás, co vám říkám," řekl pracovnicím Nízkoprahového denního centra (NDC) pro lidi bez domova jeden z klientů. „Tohle se v dnešní době jen tak nestává." Podobná slova jsou pro pracovnice NDC v Lanškrouně odměnou za jejich práci i atmosféru, která zde panuje – přijetí, respekt, úcta.

Služba NDC pomáhá lidem bez domova a lidem, kteří žijí rizikovým způsobem života, s naplněním jejich základních potřeb – osobní hygieny, bezpečí, jídla a sociálního kontaktu. „Život na okraji společnosti bývá jen velmi vzácně vědomou volbou. Lidé se spíše postupně vzdalují společnosti a propadají se níž a níž. Tento propad mívá různé a zpravidla dlouhodobé příčiny. V naší službě usilujeme o to, aby se naši klienti mohli cítit přijímáni," vysvětluje vedoucí zařízení Martina Šedová. „Snažíme se také motivovat je k řešení tohoto propadu. Někdy to znamená udělat jen drobnou změnu ve svém životě jako vyřízení osobních dokladů nebo návštěva lékaře - i to je udrží „nad propastí".

„Jsem rád, že jsem se mohl osprchovat a najíst. Teplé jídlo bylo výborné. Ale největší radost mám z toho, že jste mi pomohli vyřídit si novou kartičku pojištěnce, kterou jsem ztratil. Za to vám opravdu děkuju. Můžu jít bez obav k paní doktorce." To je další zpětná vazba, která dokazuje, že prostřednictvím těchto drobných změn mohou klienti NDC zažít úspěch, který jim může pomoci najít v sobě sílu ke změně.

Častěji jsou však pracovnice NDC naopak svědky těžkých životních příběhů, kdy lidé bez domova nedokáží nebo už ani nemohou něco změnit, například vlivem své závislosti na alkoholu. „Alkohol představuje jednu z nejnebezpečnějších drog, která je ve většinové společnosti tolerována. Za dobu provozu naší služby kvůli němu ale zemřely desítky klientů," uvádí Martina Šedová. Život na ulici je velmi nebezpečný a také nepřirozený. „Riziko okradení, zbití a znásilnění zažívají na každém kroku. Naše služba je zde i proto, aby lidé na ulici mohli část dne strávit na chráněném místě. Jak výstižně sděluje naše motto: ´Bezpečí a důstojnost´."

Nízkoprahové denní centrum pro osoby bez přístřeší

Lanškroun: Centrum sociálních služeb, Havlíčkova 1129, tel. 605 143 565, ndc@uo.hk.caritas.cz

Podpora paliativní péče v regionu Ústí nad Orlicí

V roce 2025 získala Oblastní charita Ústí nad Orlicí finanční příspěvek ve výši 100 000 Kč od Nadace J&T na podporu služby Domácí hospic ALFA-OMEGA.

Paliativní péče je dlouhodobě financována pouze částečně, kdy zdravotní pojišťovny hradí přibližně 60 % celkových nákladů. Zajištění zbývajících prostředků, nezbytných pro poskytování komplexní péče pacientům a podporu jejich blízkých, je pro organizace obtížné a finančně nestabilní. Podpora Nadace J&T proto představuje významný přínos k udržení a rozvoji služby.

Domácí hospic ALFA-OMEGA umožňuje těžce nemocným lidem strávit závěr života v domácím prostředí, důstojně a v blízkosti rodiny. Služba poskytuje odbornou zdravotní, sociální, psychologickou a duchovní podporu pacientům i pečujícím osobám. Od roku 2010 hospic pomohl stovkám rodin. Konce roku 2025 byl náročný a aktuálně je doprovozených 147. Služba je i díky podpoře nadace dostupná po celém území Orlickoústecka.

Péče je zajišťována multidisciplinárním týmem, který je pacientům k dispozici 24/7. Služba spolupracuje také i s praktickými lékaři a dalšími odborníky v regionu.

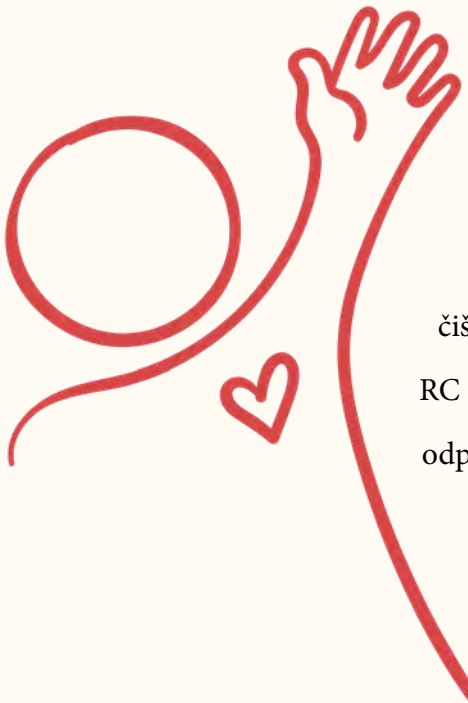

Dobrovolníci nám pomáhají

V roce 2025 nám 15 dobrovolnic pomohlo při sbírkách šatstva, čištění pokladniček, při organizaci programu v RC Mozaika Letohrad a RC Kopretina Sloupnice a také u klientů v STD Miriam Králíky. Celkově odpracovali 350 hodin a my jim jsme velmi vděční.

Co je nového v Občanské poradně?

V roce 2025 se na naši poradnu obrátilo přes 750 lidí z Orlickoústecka. Úplně nejčastěji s námi klienti řešili svoje dluhy. Vyhovuje jim, že jsou naše služby zdarma a mohou s námi jednat i zcela anonymně bez uvedení svého jména nebo jiných osobních údajů. Někteří z nich se rozhodli vstoupit do insolvence – skoro stovce klientů jsme tak v roce 2025 bezplatně sepsali a podali insolvenční návrh k soudu. Těší nás, když se později dozvíme, že klienti splnili podmínky a soud jim oddlužení schválil.

Na poli dluhového poradenství jsme zaznamenali rostoucí trend rychlých nebankovních půjček na hazard. Člověk, který propadne sázení přes internet, dokáže doslova během chvilky utratit nejen všechny svoje úspory, ale i se těžce zadlužit. Týká se to nejen mladých lidí trávících hodně času v online prostoru, ale i maminek na rodičovské dovolené, vlastně všech věkových skupin.

Také těmto lidem nabízíme pomocnou ruku – pomůžeme udělat si přehled ve svých závazcích, sestavit osobní rozpočet, poskytujeme informace o ochraně spotřebitele, protože hlavně smlouvy o nebankovních spotřebitelských úvěrech bývají někdy sjednány neplatně nebo s nepřiměřenými úroky apod. V neposlední řadě odkazujeme klienty na odborníky z oboru léčby závislostí.

V poradně ale neřešíme jenom dluhy. Často se na nás lidé obrací s dotazy ohledně bydlení – např. při uzavírání nebo naopak ukončování nájemní smlouvy. Další častou oblastí jsou sociální dávky a důchody – třeba když člověk váhá, jestli má na něco nárok, nebo se chce bránit proti zamítavému rozhodnutí úřadu. Jenom kvůli invalidním důchodům se na nás v roce 2025 obracelo 31 lidí.

V říjnu 2025 posílila tým občanské poradny pátá sociální pracovnice. To nám umožní od ledna 2026 rozšířit naši otevírací dobu o další tři hodiny v týdnu a můžeme tak pomoci více klientům. V novém roce očekáváme nárůst dotazů třeba z oblasti rodinných vztahů (výživné, rozvody) s ohledem na novelu rodinného práva účinnou od 1. 1. 2026 nebo kvůli superdávce, která na podzim 2025 nahradila dřívější sociální dávky.

Pokud čelíte těžké životní situaci, nebojte se na nás obrátit, rádi se Vám budeme věnovat.

Občanská poradna, tel. 734 281 415, 739 136 522

Příběh jednoho oddlužení

Paní M. se za sedm let zbavila dluhů. Podařilo se jí to díky vlastní ohromné pracovitosti a vytrvalosti a také díky podpoře charitní Občanské poradny. Cesta k oddlužení byla trnitá, ale nyní se může opět nadechnout ke svobodnému životu.

Na živobytí nezbylo skoro nic

Zadlužila se proto, že půjčila peníze svým známým, kteří je nevrátili. „Když kamarádka utekla i s penězi, museli jsme pak platit dluhy za ni. V roce 2015 mě opustil manžel, a já zůstala na vše sama – na práci, na děti, na dluhy. Celé noci jsem probrečela. Bydlela jsem v domě s rodiči a třemi dětmi, splácela jsem 15 tisíc měsíčně. Na živobytí mi nezbylo skoro nic. V té době jsem spadla na dno. Skončila jsem na ulici a přespávala v autě. Skoro jsem nejedla, protože nebylo co," popisuje paní M. nejtěžší dobu svého života.

„V této době jsem naletěla podvodníkovi. Sliboval nám oddlužení a vylákal ze mě další peníze s tím, že mě zbaví dluhů. Dneska nad tím kroutím nevěřícně hlavou, ale v té situaci nemá člověk nadhled. Byl to inteligentní člověk, který mluvil jako právník. Chytala jsem se každé příležitosti, která slibovala cestu ven z dluhů," popisuje.

Na radu kamarádky se jí podařilo skutečně vstoupit do oddlužení, ale ani to nebylo úplně bez problémů. Její insolvenční správce dal jejich dům do dražby. S pomocí dcery, která splatila podíl na nemovitosti, se jí podařilo inzerát stáhnout z nabídky, takže o něj rodina nepřišla. „Byly to bezesné noci. Stáhla jsem se do ústraní. Nechodila jsem vůbec mezi lidi, protože jsem se styděla," vzpomíná paní M.

Poprvé se na Občanskou poradnu klientka obrátila v listopadu 2023. V té době už pět let splácela v oddlužení dluhy, které dosahovaly výše dvou milionů korun. Soud tehdy rozhodl, že podmínky oddlužení nesplnila. Takže po pěti letech splácení by se měly znovu rozeběhnout exekuce.

„Řekla jsem si, že musím bojovat, že i když jsem selhala, musím bojovat, protože to za mě nikdo jiný nevyřeší. A tak jsem se vydala do Občanské poradny. Tam mně pomohli připravit a sepsat žádost na osvobození od zbylých dluhů," uvádí.

Pomohla jí Občanská poradna

Soud žádost o osvobození od zbylých dluhů zamítl. V Občanské poradně klientku povzbuzovali, aby to nevzdávala, a pomohli jí také několikrát sepsat odvolání. Po vleklých projednáváních nakonec Vrchní soud v Praze paní M. od zbývajících dluhů osvobodil. Trvalo to dlouho, ale vše se podařilo, a paní je tak v

současnosti bez dluhů.

Pro běžného člověka je těžké se v dluhové problematice orientovat a sledovat změny. „Mění se zákony, průměrné mzdy, stále musíte něco dokládat, na něco reagovat, a nevíte jak. Přišlo mi to divné, že do úmoru pracuji, a moje situace s dluhy se nelepší. Rok jsem čekala na odpověď soudu. Myslím, že řada lidí oddlužení vzdá, protože se v tom neorientují," dodává paní M. Proto řada klientů využívá bezplatné služby Občanské poradny.

Bez dluhů do nového života

Pro paní M. bylo důležité, že našla cestu do Občanské poradny, že ji poradkyně stále podporovaly, dohledávaly příslušné zákony, náležitosti, pomáhaly sepsat odvolání a úřední listiny. Všemi možnými cestami společně usilovali o oddlužení. „Děvčata měla trpělivost, jsou velmi ochotná a hodná. Dodávala mi sílu to nevzdat. Tehdy to bylo velmi náročné. Byla jsem na vše sama, takže jsem musela být hodně silná. Hodně mi pomáhala dcera se svou rodinou, ti mě drželi nad vodou," uvádí.

Paní M. prožila několik let intenzivního psychického i fyzického vypětí. Pracovala od rána do večera, aby mohla splácet dluhy - prodávala, dělala servírku, topila, vařila až sedmnáct hodin denně. Dnes se těší do důchodu, kdy bude mít konečně čas na sebe. Bude řešit své zdravotní potíže, které vyplavaly na povrch, když pominul akutní stres. Bude se věnovat vnoučatům a tomu, co má sama ráda.

Jeden příběh o oddlužení ukazuje, že je to téma, které se může týkat každého z nás, ale cesta za oddlužením nemusí být vůbec snadná a vyžaduje velké úsilí. Člověk, který to zvládne, musí být silný.

Tříkrálová sbírka nás spojuje

Tříkrálová sbírka je už 26 let příkladem široké, fungující spolupráce mezi státem, církví, neziskovým sektorem a občany. Obecní a městské úřady dohlížejí pečetěním a rozpečeťováním pokladniček na regulérnost sbírky. Z řad katolických i evangelických farností bývají často dobrovolníci a místní koordinátoři, kteří sbírku „odpracují" v terénu své obce. Pomáhají různé spolky – na Orlickoústecku vidíme zejména skauty, kteří si koledování na mnoha místech vzali za své. (A jen

tak mimochodem: máme skvělou mládež! V našem okrese chodí kolem dvou tisícovek koledníků, a většina z nich jsou právě děti a mládež.) Farnosti také v některých místech pořádají doprovodné koncerty. Charita jako organizátor Tříkrálové sbírky a příjemce vybraných peněz může díky těmto finančním prostředkům pracovat, a zpětně vrací občanům jejich přízeň ve formě péče o nemocné a potřebné. Tento koloběh nás každoročně naplňuje úžasem, radostí a úctou. Tím víc, že se v něm potkávají lidé všech generací, a že je založen na důvěře v Charitu. V letošním ročníku se v našem regionu vybralo 4.188.390 Kč v hotovosti, 103.015 Kč poslali dárci bezhotovostně. Děkujeme za vaše dary a děkujeme vám všem, kdo přispíváte ke zdárnému průběhu Tříkrálové sbírky. Velmi si toho vážíme.

SPOLUPRÁCE SE ŠKOLAMI JE OBOUSTRANNĚ PŘÍNOSNÁ

Oblastní charita obdržela od Střední školy technické a sociální v Králíkách 15.000 Kč. Finanční obnos – jako výtěžek ze Dne otevřených dveří 17. ledna - předal ředitel školy Karel Málek 3. února osobně ředitelce Marii Malé. Protože v září se v SŠTS otevírá nový obor Sociální činnost, oba ředitelé zároveň podepsali smlouvu o spolupráci na praxích těchto studentů v Oblastní charitě.

Finanční obnos použijeme na činnost Poradny pro pečující, a to na rozšíření vybavení nácvikové místnosti kompenzačními pomůckami.

Děkujeme vedení SŠTS za velkorysost a podporu, a přejeme dostatek zájemců o nový obor.

Za hromadou našich triček se skrývá temný příběh

Naše skříně praskají ve švech, a přesto nevíme, co na sebe. S rostoucí nabídkou a poptávkou po módním oblečení se jeho výroba přesunula do továren v Asii, kde se ale moc neřeší pracovní podmínky. Tričko za stovku ušije někdo, kdo pracuje 12-16 h denně, za podmínek, které ohrožují jeho zdraví a bezpečnost. Mnozí z pracovníků jsou děti, které nemají na výběr.

Fast fashion – byznys s velkým tlakem na nízkou cenu a rychlou reakcí na módní trendy – se nám nabízí v reklamách, a tak „výhodně“ pořizujeme další a další oděvní kousky. Evropané koupí za rok 26 kg textilu

a 11 kg vyhodí. 4-9% textilu se v obchodech vůbec neprodá, a míří zrovna na skládky.

Ekologický dopad

Hlavní surovinou na výrobu trička není bavlna, ale voda. Na jedno tričko se jí spotřebuje 2.700 l, na jedny džíny to je 10.000 litrů. V roce 2020 spotřeboval celosvětový textilní průmysl 73 000 000 000 m3 vody, což je množství, které proteče Vltavou za 16 let.

Textilní průmysl má na svědomí 10% světového CO2 a 35 % mikroplastů. To vše má dopad na naše zdraví – prádlo ze syntetických vláken obsahuje chemikálie, těžké kovy. To, že v aplikaci Temu byly zjištěny sledovací prvky, už jen dokresluje absurditu toho všeho.

Dávat oblečení druhý život

Stojí zato zamyslet se, KDE nakupujeme a JAK nakládáme s textilem, který už nepotřebujeme. Jedním z kroků je pořizování textilu s jasným původem, nechat si ušít kvalitní oděv na míru u lokálních výrobců a švadlen, nakupovat v second handech či bazarech. Oděvy, které už nenosíme, zase můžeme nabídnout sousedům, kamarádům, na burzách, swapech nebo přinést do sbírek šatstva. Oblastní charita Ústí nad Orlicí pořádá sbírky obnošeného šatstva každou první středu v měsíci od 14 do 17 h., v provozovně Na Kopečku 356, Letohrad, a dál tyto oděvy využívá pro lidi bez domova nebo sociálně potřebné rodiny.

zdroj: https://www.youtube.com/watch?v=2EG1G46GV_U

Dárci pomáhají s námi

Naši Oblastní charitu podporují desítky dárců. Někteří přispívají pravidelnou měsíční částkou dlouhé roky, jiní přispějí jednou vyšší částkou třeba jednou za rok. Forma je různá, ale všichni mají společné sociální cítění a dobré srdce. Někteří z našich dárců berou běžnou mzdu, mají třeba početnou rodinu, a přesto nám každý měsíc pravidelně posílají určitou částku na provoz našich služeb. Je to pro nás velká čest a také závazek pracovat stále na nejvyšší možné profesní i lidské úrovni. Všem našim dárcům jsme velmi vděční. Některé z nich jsme poprosili o odpověď na otázky do naší malé ankety:

1. **Jak dlouho přispíváte Oblastní charitě Ústí n.O.?**
2. **Co Vás vedlo k tomu, že tuto organizaci pravidelně podporujete?**
3. **Máte nějakou osobní zkušenost s Charitou a jejími službami?**
4. **Jaká pomoc, kterou poskytuje Charita, je podle Vás nejsmysluplnější?**

1. *Od října 2019*
2. *Beru to jako základní občanskou povinnost pomáhat slabším a zranitelnějším ve svém okolí*
3. *Ne*
4. *Veškeré činnosti, které dělá Charita, jsou smysluplné a pro společnost naprosto zásadní.*

Vladimír Klíma

1. *Přesně nevím, asi šest let.*
2. *Aktivity Charity pokrývají část potřeb těch, kdo opravdu potřebují pomoc. I kdyby se činnost Charity zdvojnásobila nebo ztrojnásobila, stále to nebude dost. Podporujeme i jiné organizace.*
3. *Osobně zatím ne, pouze jako účastníci a dobrovolníci organizování Tříkrálové sbírky – téměř od začátku konání. Hned na startu bylo jasné, že jeto výborný nápad, který má smysl.*
4. *Vše, co je bezprostředně přímo pro potřebné lidi – a to je vlastně každá charitní aktivita.*

Josef Fišer

1. *Víc než dvacet let*
2. *Vědomí, že pomáhám dobré věci*
3. *Osobně ne, v širším příbuzenstvu máme dobré zkušenosti s charitními pečovatelkami a zdravotními sestrami*
4. *ako zdravotník mám nejblíž k zdravotním službám, ale smysluplné jsou určitě všechny.*

Josef Marek

1. *Začal jsem přispívat koncem 90. let, přesně už nevím.*
2. *Bylo to na popud pana faráře Václava Vacka, který v kázání při bohoslužbě mluvil o tom, že člověk, který vydělává, a sám nemá žádné výrazné problémy, by měl na něco přispívat, že by to mělo být normální.*

S tím jsem se ztotožnil a začal jsem.

3. *Přispívám i dalším organizacím, např. na ochranu životního prostředí nebo na obranu lidských práv. Když mi v mzdové účtárně na konci roku dávají potvrzení, říkají, že jsem rekordman. Ale ty peníze mi nechybí.*
4. *Všechny služby jsou potřeba. Také se neptáme, jaká část lidského těla je nejvíc potřeba – každá je k něčemu.*

Miroslav Honzátko

Podobné otázky jsme položili také ředitelce USSPA Dolní Dobrouč, Ing. Kateřině Kadlecové, jejíž firma patří k našim největším dárcům:

Jak dlouho přispíváte Oblastní charitě Ústí n.O.?

Jestli si dobře vzpomínám, naše pravidelná spolupráce započala na konci roku 2014, je to tedy již jedenáct let. K pravidelnému každoročnímu daru se pak postupně přidaly dražby.

Co Vás vedlo k tomu, že tuto organizaci pravidelně podporujete?

Úcta, respekt a uznání k práci, kterou Oblastní charita odvádí. Nasazení všech zúčastněných a to, jak reálně lidem pomáhají, odlehčují jim v nejtěžších životních situacích a přistupují k tomu srdcem. Ke své práci přistupují jako k poslání. Důležitý je pro nás také fakt, že působí v našem regionu, kde žijí i naši zaměstnanci a jejich rodiny. Podpora komunity kolem nás je naší prioritou a naplňujeme ji různými způsoby.

Máte nějakou osobní zkušenost s Charitou a jejími službami?

Máme. Vlastně hned půl roku poté, co jsme rozhodli zaměřit svou podporu právě na Oblastní charitu, měla má babička úraz, který ji upoutal na lůžko. Byly to náročné měsíce i pro mou maminku, která o ni pečovala. V Oblastní charitě jsme si tehdy půjčili polohovací postel. Největší úlevou a pomocí byly ale pravidelné návštěvy sestřiček, které jednak pomohly s péčí, ale také mamince ukázaly různé techniky, jak ji sama snáze zvládnout, a v neposlední řadě jí daly možnost si na chvilku odpočinout.

Jaká pomoc, kterou poskytuje Charita, je podle Vás nejsmysluplnější?

Každá z činností charity má svůj hluboký význam a přínos. Obdivuhodná je pro mě hospicová paliativní péče. Pomoc lidem v poslední fázi života a zároveň pomoc rodině v těch nejtěžších chvílích mi přijde ohromně záslužná, a to i celospolečensky. Podporuje to totiž institut rodiny, mezigenerační sounáležitost a pomáhá předávat důležité hodnoty. Také boří tabu kolem smrti a dělá z konce života součást života, něco, co může být dobře prožito, přitom s respektem k tomu, jak těžké to pro všechny zúčastněné je.

Pořádáte pro své zákazníky aukce, jejichž výtěžek věnujete už poněkolikáté Oblastní charitě a jejímu hospici. Jak dlouho se na tuto náročnou akci připravujete? Kde a jak sháníte umělecká díla do aukce?

Aukce jsou velká radost a zadostiučinění, ale přiznávám, že je za tím i hodně práce. Několik měsíců předem dáváme dohromady dražební předměty tak, aby byly atraktivní pro dražitele, aby byly různorodé, a lidé si v tom mohli najít nějaký příběh pro sebe. Samotná dražba je pak také slušný výkon a vypětí, ale díky tomu, jakou společnost se nám daří dávat dohromady, je to celé nakonec ohromně nabíjející. Naší firmě se totiž daří jedna skvělá věc, a to propojovat báječné lidi. Naši zákazníci jsou úspěšní lidé, kteří jsou zároveň velkorysí. Mezi nimi máme jak nezištné dárce dražebních předmětů, tak dražitele s velkým srdcem. Pravidelně například dražíme obrazy od Pasty Onera (letos vydražený za neskutečného čtvrt milionu) nebo pamětní předměty, šampaňské a vstupenky na koncerty od Tomáše Magora Doležala ze Tří sester. Je jich dlouhá řada a jsem za to vděčná. Tohle prostě dává smysl.

Každá firma, která podporuje neziskový sektor, musí nejprve tvrdě pracovat, vydělat na platy svých zaměstnanců, na modernizaci technologií, a teprve ze zisku, který není pokaždé jistý, může rozdávat potřebným. Jsou podle Vás úspěšné věci vykoupené prací?

Nic v životě není zadarmo. Nic také není jenom volba. Snít se dá o spoustě věcech, ale je potřeba se k nim dopracovat. To, že díky úspěchu firmy můžeme podporovat věci, které dávají smysl, je pro mě a nás všechny úspěch na druhou. Je to naplňující. V tomto případě pomáháme pomáhat a uvědomujeme si, že ten příspěvek by nic nevyřešil, pokud by ho tým Oblastní charity nepřetavil v každodenní práci a vůli pomáhat slabým a nemocným.

Děkujeme za rozhovor i za Vaši přízeň.

PARDUBICKÝ KRAJ
Pavel Šotola
náměstek hejtmana Pardubického kraje

Pardubice dne 15. prosince 2025

Vážení zaměstnanci v sociálních službách,

dovolte, abych Vám v tomto předvánočním čase vyjádřil upřímné poděkování za práci, kterou každý den odvádíte ve prospěch lidí, kteří Vaši podporu potřebují. Ať už působíte v terénních, ambulantních či pobytových službách, ať jste sociální pracovníci, pracovníci v přímé péči, zdravotníci, administrativní či provozní zaměstnanci, nebo jste součástí vedení organizace - všichni společně tvoříte silnou a vysoce odbornou síť sociálních služeb, na kterou se mohou občané našeho kraje spolehnout.

Velmi si vážím Vaší profesionality, lidskosti, obětavosti i schopnosti hledat řešení při naplňování aktuálních potřeb jednotlivců. To, že sociální služby v Pardubickém kraji dlouhodobě patří ke kvalitním a stabilním, je bezesporu zásluhou Vaší každodenní práce.

Děkuji Vám nejen za celý uplynulý rok, ale i za dlouhodobé úsilí, které do své práce vkládáte, protože Vaše role je v tomto systému nezastupitelná.

Každému z Vás také přeji požehnané svátky vánoční a hezké chvíle s Vašimi blízkými a do nového roku 2026 pevné zdraví, mnoho sil, radosti a spokojenosti.

V úctě

Ticho, které mluví: Život se syndromem Dravetové očima osobního asistenta

Syndrom Dravetové je vzácné a závažné neurologické onemocnění, které člověka provází celý život. Jak vypadá každodenní realita dospělého muže s těžkým postižením a co znamená být mu nablízku? Osobní asistent vypráví příběh Míši – příběh ticha, nečekaných záchvatů, ale i jednoho doteku, na který se nezapomíná.

Klient, o kterého se starám, se jmenuje Míša. Je mu jednatřicet let a žije se syndromem Dravetové, těžkým mentálním postižením a poruchou autistického spektra. Já jsem jeho osobní asistent. Ne odborník od stolu, ale člověk, který s ním sdílí běžné dny, ticho, napětí i malé zázraky.

Každodenní realita bez slov

Míša nemluví. Se světem komunikuje jinak – pohledem, dotykem, změnou dechu, smíchem, pohybem ruky. Naučit se mu rozumět je proces, který nikdy úplně nekončí. Každý den se učím znovu.

Chodí přibližně jako roční dítě. Jeho chůze je nejistá, pomalá a velmi riziková, protože epileptický záchvat může přijít kdykoli – i během pohybu. Musím být neustále nablízku, připravený zachytit pád, chránit hlavu, uklidnit tělo, které najednou přestane poslouchat. Míša je inkontinentní a plně odkázaný na pomoc druhé osoby při hygieně, oblékání i jídle. Jsou to věci, o kterých se moc nepíše, ale tvoří podstatnou část reality těžkého postižení.

Co je syndrom Dravetové

Syndrom Dravetové je vzácné, závažné genetické onemocnění, které se obvykle projeví už v prvním roce života těžkými epileptickými záchvaty. Nejčastěji je způsoben mutací genu SCN1A. Důležité je zdůraznit, že tato mutace vzniká náhodně – není dědičná a nijak nesouvisí s chováním rodičů v těhotenství nebo po narození dítěte. Rodiče za vznik onemocnění nenesou žádnou vinu.

Onemocnění ovlivňuje vývoj mozku, motoriku, komunikaci i chování. U většiny lidí se syndromem

Dravetové přetrvávají potíže po celý život a vyžadují nepřetržitou podporu a dohled.

Autismus a epilepsie, která neodpouští

Epileptické záchvaty jsou nevyzpytatelné. Přicházejí při chůzi, při únavě, při teplotě nad 37 °C, ale paradoxně i při silné kladné emoci. Radost, těšení, vzrušení – to vše může být spouštěčem.

Je těžké vysvětlit, jaké to je, když vidíte člověka, kterého máte rádi, a víte, že i hezký okamžik může skončit záchvatem. Radost se tu mísí se strachem a neustálou ostražitostí. Autismus u Míši znamená hlubokou potřebu bezpečí a stálosti. Stejný režim, stejné rituály, stejné cesty. Jakákoli změna může vyvolat neklid, který neumí vyjádřit slovy, ale celým tělem. Mým úkolem je být jeho kotvou. Udržet klid, zpomalit svět kolem něj a být připravený zasáhnout ve vteřině.

Auto jako malý zázrak

Jednou z největších Míšových radostí je jízda autem. Miluje ji. Pohled z okna, plynulý pohyb, monotónní zvuk motoru – to vše ho viditelně uklidňuje. Jsou to chvíle, kdy je uvolněnější, přítomnější, snad i šťastnější. Také procházky venku a sledování okolí má Míša rád. Tyto okamžiky mi připomínají, že i velmi omezený svět může být plný prožitků.

Dotek, na který se nezapomíná

Nejsilnější moment mé práce přišel nečekaně. Jednou mě Míša sám, z vlastní iniciativy, jemně pohladil po vlasech. Nebyla to náhoda, nebyl to reflex. Byl to vědomý dotek. V tu chvíli se zastavil čas. Uvědomil jsem si, že i když nemluví, i když nerozumíme jeho světu úplně, vztah existuje. A je skutečný.

Pohled, který mě změnil

Práce s Míšou mě naučila pokoře. Naučila mě vnímat hodnotu ticha, doteku a přítomnosti. Připomněla mi, že důstojnost člověka nespočívá v tom, co dokáže, ale v tom, že je. Syndrom Dravetové je celoživotní diagnóza. Pro Míšu, pro jeho blízké i pro ty, kdo ho doprovázejí a já jsem jedním z nich. A ten jeden dotek mi bude připomínat, proč tahle práce má smysl.

Proč jsem založil sbírku

Péče o dospělého člověka se syndromem Dravetové je dlouhodobá, fyzicky i psychicky náročná a systémová podpora často nestačí. Proto jsem založil sbírku na platformě Donio – s cílem pomoci zajistit Míšovi bezpečnější, důstojnější a klidnější život. Výnos ze sbírky pomůže financovat potřebné kompenzační pomůcky, péči a zázemí, které mu umožní fungovat s menším rizikem a větším klidem.

Ivan Prchal, Míšův osobní asistent

Pozvánky

Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Zemřel Vám člen rodiny nebo jiný blízký člověk? Procházíte nyní truchlením? Vyhovovalo by Vám skupinové sdílení s lidmi, kteří si prochází něčím podobným?

Pokud ano, právě pro Vás je určen

KLUB ALFA-OMEGA

Termín klubu: **17. března 2026**
od 15:30 do 17:30 hod.

- Klub je otevřen pro všechny – nejen pro rodiny pacientů hospicové péče
- Součástí programu je vzájemné sdílení u čaje nebo kávy, v případě zájmu i společný výlet nebo společné aktivity
- Setkávání probíhají v sídle Domácího hospice, Na Kopečku 360, Letohrad
- Prosíme, abyste se v případě účasti nahlásili do 16.3. na telefonním čísle 731 402 331

www.uo.charita.cz

Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Oblastní charita Ústí nad Orlicí

10 let Domácího hospice Alfa-Omega

BENEFIČNÍ KONCERT

24.5.2026 15:00 h

KOSTEL NANEBEVZETÍ P.MARIE NERATOV

ZAHRAJÍ:
MARIEN CORALE

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
VÝTĚZEK PODPORÍ ČINNOST DOMÁCÍHO HOSPICE ALFA-OMEGA

WWW.UO.CHARITA.CZ

Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Jarní sbírka šatstva

2026

Kde: Letohrad, průjezd fary na náměstí

Kdy: pátek **24. dubna:** 14 - 17 h.
sobota **25. dubna:** 9 – 11 h.

Přijímáme čisté a použitelné sezónní oblečení a obuv, kojenecké oblečení, látkové pleny, nepoškozené nádobí, ložní prádlo (povlečení, prostěradla), cestovní tašky.

CENTRUM PRO PEČUJÍCÍ Pardubického kraje

Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Měsíční sbírky šatstva

2026

Kde: Letohrad, Na Kopečku 356

Kdy: od 14 do 17 h.

4. března	**5. srpna**
1. dubna	**2. září**
6. května	**7. října**
3. června	**4. listopadu**
1. července	

CENTRUM PRO PEČUJÍCÍ Pardubického kraje

Oblastní charita Ústí nad Orlicí

PSYCHIATRICKÝ STACIONÁŘ
MOŽNOSTI PODPORY A PÉČE

Představení komplexní psychiatrické rehabilitace, jaké jsou její cíle a jak probíhá v praxi

13. 3.
od 16:00 hod.

Taušlova 714
Letohrad

731 671 700

vstup zdarma

- Nevíte, co psychiatrický stacionář nabízí?
- Přemýšlíte, komu může pomoci?
- Chcete vědět, jak probíhá psychiatrická rehabilitace?
- Hledáte podporu pro sebe nebo svého blízkého?

Beseda je zaměřena na představení psychiatrického stacionáře a jeho role v péči o klienty s psychiatrickou indikací, zejména u osob s demencí, úzkostnými poruchami a dalšími psychickými obtížemi.
Prosíme o potvrzení účasti na telefonním čísle 731 671 700.

BESEDA O CHYTRÝCH TECHNOLOGIÍCH PŘI DOMÁCÍ PÉČI

Co jsou asistivní technologie?
Komu a jak mohou pomáhat?

19. 3.
od 16 hod.

Taušlova 714,
Letohrad

vstup zdarma

- → asistivní technologie v běžné domácnosti
- → bezpečí, samostatnost, podpora péče
- → praktické ukázky (např. hlídání úniku vody, chytrá zásuvka)

Beseda je vhodná pro rodiny pečující o seniora nebo osobu s postižením i pro osoby, které chtějí žít co nejdéle ve svém domácím prostředí.

Prosíme o potvrzení účasti na telefonním čísle 731 671 700.

Oblastní charita Ústí nad Orlicí

RODINNÉ CENTRUM MOZAIKA
VÁS ZVE NA

MINIKURZ INTELIGENTNÍ PÉČE O PLEŤ

PONDĚLÍ 16.3.
10:00 hodin
nebo
STŘEDA 18.3.
17:00 hodin

KDE: Taušlova 714, Letohrad
CENA: 50Kč/osoba
(příspěvek pro RC MOZAIKA)
VEDE: IVETA ROMANOVÁ
(kosmetika HL/Skin)
S SEBOU: ručník a zrcátko

- individuální screening pleti s osobním doporučením
- ošetření pleti zaměřené na:
  - rozjasnění
  - zdravé stárnutí
  - hydrataci a zvlhčení

objevte inovativní kosmetiku, která spojuje pokročilou korejskou vědu s klinicky ověřenými ingrediencemi pro krásnou, zdravou a zářivou pleť

731 402 336
https://www.facebook.com/rodinne.letohrad/
rcmozaika@uo.hk.caritas.cz
Taušlova 714, 561 51 Letohrad

Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Rodinné centrum Mozaika pořádá

WORKSHOP ARANŽOVÁNÍ KVĚTIN

KDY: středa 1. dubna
17:00 - 18:30 hodin
KDE: Taušlova 714, Letohrad
CENA: 1000Kč/osoba
(řezané květiny, miska o průměru 25 cm s aranžovací hmotou, pomocný materiál, odborný dohled)
VEDE: Magdaléna Vágnerová, floristka
(absolventka oboru Management zahradních a krajinářských úprav)

- základní pravidla pro vypichovanou dekoraci (kompozice, barvy, tvary)
- správná příprava rostlinného materiálu
- vytvoření vlastního aranžmá dle předlohy
- každý účastník si odnese svůj vlastní výtvor

731 402 336
https://www.facebook.com/rodinne.letohrad/
rcmozaika@uo.hk.caritas.cz
Taušlova 714, 561 51 Letohrad

Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Rodinné centrum Mozaika
vás zve na workshop

PÁNEVNÍ DNO
s fyzioterapeutkou Radkou Buryškovou

KDY: sobota 21. března
9:00 - 12:00 hodin
KDE: Taušlova 714, Letohrad
CENA: 600Kč/osoba
VEDE: Bc. Radka Buryšková
(absolventka lékařské fakulty Masarykovy univerzity - obor Fyzioterapie)

www.FyzioRadka.cz

- jak pánevní dno správně posilovat (zapojení všech vrstev)
- cviky vhodné po porodu, při stresové inkontinenci, při poklesu ženských orgánů, jako příprava na těhotenství nebo i pouze jako prevence
- kdy a v jakých případech pánevní dno spíše relaxovat
- vhodné pro ženy každého věku, kromě 1. a 3. trimestru těhotenství a v šestinedělí
- individuální přístup - cvičení v malé skupince žen

více info: fyzioradka@gmail.com

Přihlášení:
731 402 336
https://www.facebook.com/rodinne.letohrad/
rcmozaika@uo.hk.caritas.cz
Taušlova 714, 561 51 Letohrad

DĚKUJEME ZA PODPORU VŠEM NAŠIM DÁRCŮM!

A && L soft, s.r.o.	Advantech Czech s.r.o.	András Stanislav
Auto Janák s.r.o.	Axelrod Advisory s.r.o.	Bartoš Petr
Beranová Zdeňka	Blaško Petr	Boháčová Jana
BOHEMIA RINGS s.r.o.	Borovička Tomáš	Brábníková Lenka
Brádková Zuzana MUDr.	Brůna Petr	Bubnová Petra
BULANA s r.o.	Carbolová Radka	COOP KONZUM, družstvo
Černý Pavel	Číž Jiří	D2GO a.s.
Danuše Macháčková	Dibaq a.s.	Diecézní katolická charita Hradec Králové
Ditzelová Marta	Doleček	Doleček Oldřich
Dolečková Eva	Doležalová Emílie	Dreambeds s.r.o.
DTZ s.r.o.	Dušková Emilie	ECOS Choceň s.r.o.
Etrych Jiří	Fajt Karel	Faltusová
Faltusová Veronika	Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Horní Čermné	Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Letohradě
Fasner Janka	Felgr Tomáš	Fialová Pavla
Fikejz Ota	Fišer Josef	Glatt Jan
GOLDEN GATE CZ a.s.	Hájek Ladislav	Hájková Petra
Hajzler Miroslav	Halbrštátová Olga	Hanus Rudolf
HaS Lanškroun s.r.o.	Havlátová Bohumila	Henych Vratislav
Holeková Lenka	Honzátko Miroslav	Horáčková Dagmar
Horák Jan	Horníčková Romana	Houdek Miroslav
Chaloupková Eva	Chalupníková Eliška	Chmelíček Ivan
Interpharmac, s.r.o.	Iveco Czech Republic, a. s.	Jagerská Milada
Janáčková Jana	Janatová Eva	Jandera Miloš
Jansa Oldřich	Jánská Marie	Jarešová Hana
JCEE, s. r. o.	Jeníčková Hana	Jetlebová Věra
Ježek Jan	Jindra Roman	Jindra Tomáš
Jiroušková Kateřina	Kabrtová Sylvia	Kaplan Jan
Kaplan Ondřej	Karolína Vacková	Kateřina Tilmanová
KDM s.r.o.	Klíma Vladimír	Kobulej Aleš
Kohoutová Daniela	Kolář Petr	Konečný Jan
Kotová Hana	Krátký Josef	Kříž Miloslav
Kubíček Petr	Kubová Eva	Kumpošt Jaroslav
Kunstová Marcela	Kupka Petr	Lamatex, spol. s r. o.
Landová Alena	Linhartová Martina	Loskotová Martina

Lyer Lukáš	Malá Marie	Malečková Miluše
Marčík Pavel	MAS ORLICKO, z.s.	Matyášová Marta
Medilux s.r.o.	Medková Ivana	MEGAWASTE-EKOTERM, s.r.o.
Město Brandýs nad Orlicí	Město Česká Třebová	Město Choceň
Město Králíky	Město Lanškroun	Město Letohrad
Město Ústí nad Orlicí	Město Vysoké Mýto	Město Žamberk
Městys Dolní Čermná	Městys Kunvald	Mikulecká Lucie
Mikysková Milada	Moravcová Marcela	Moravcová Veronika
Moravec Vojtěch	Motrynets Oleksandr	Moučková Ladislava
MUDr. Iveta Dvořáková, s.r.o.	Nadace J&T	Nagy Tomáš
Náhlíková Marie	Nosková Zuzana	Obec České Libchavy
Obec Hnátnice	Obec Libchavy	Obec Orličky
Obec Sloupnice	Obec Žichlínek	OEZ s.r.o.
ORSIA, spol. s r. o.	Pardubický kraj	Pavel Dušek
Pavlosek Pavel	Pirklová Libuše	Plíhalová Ilona
Pokorný Jan	Polák Roman	Polanská Oldřiška
Pop Jiří	Posník Petr	Prokopcová Renata
Pupík Petr	Radek Kupsa	Rejmanová Růžena
Rumlerová Tereza	Římskokatolická farnost - děkanství Choceň	SCHOTT CR, s.r.o.
Skalický Stanislav	SMC Industrial Automation CZ s.r.o.	Sokolovová Jana
SOMA spol. s r. o.	Sonták Jiří	Spolek rodičů a přátel školy při ZUŠ Jaroslava Kociana Ústí nad Orlicí, z.s.
STAGBET TRADE a.s.	Stehlíková Libuše	Stránská Andrea
Strnadová Olga	svoboda.plan s.r.o.	Syrová Miloslava
Šebrle Radim	Škeřík Vladislav	Šmídl s.r.o.
Šperlich Jakub	Šplíchalová Alena	Šušlová Vladimíra
TEDDIES s.r.o.	Tomalová Jana	Tomášková Helena
TRASER CZ s.r.o.	Trpělka Libor	Uma Martin
Urbánek Jan	USSPA, s.r.o.	Valenta Zbyněk
Vančurová Karla	Vašičková Anna	Vaško Adam
Vejdová Lucie	Veverka Pavel	Vladimír Kaplan
Vogl Richard	Wendlig Josef	Wohlinová Dagmar
Záveský Richard	Zbigniew Bot	Zdeněk Šedivý
Zeman Pavel	Žák Pavel	

Bartošová Eva	Benešová Marie
Buckleyová Lucie	Dolečková Hana
Dostálová Aneta	Drmota Tomáš
Ďuránová Hana	Groulíková Marta
Hájková Pavlína	Herynková Jana
Hnátnická Lenka	Horáková Iva
Hynková Tichá Kateřina	Chvapilová Magdaléna
Suda Petr	Srpová Alice
Jelínková Petra	Jireš Ondřej
Karbusická Zdenka	Kašparová Hana
Krsičková Blanka	Kubrt Petr
Kunertová Jana	Kuthanová Naděžda
Kutlvašrová Jiřina	Ledvinka Robert
Minář Martin	Mikysková Hana
Minářová Jiřina	Neubertová Jana
Nováková Jaromíra	Novotná Jaroslava
Peteráč Jiří	Ploc Marek
Pokorný Přemysl	Prokopec Michal
Řehák Karel	Schodelbauerová Pavla
Suslová Vladimíra	Syrový František
Šrámková Eva	Tomanová Magdaléna
Tomko a partneri	Valenta Miroslav
Vaněčková Anna	Vaňous Martin
Vlasatý Petr	zaměstnanci IMS Drašnar

Naše projekty na pomoc nemocným a potřebným můžete podpořit na příspěvkové konto:

831240611/0100

Srdečně děkujeme vám všem, kdo pomáháte s námi.

Vydává Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad

tel. 739 383 598

Redakce: Iva Marková, Katarína Zelenáková

email: propagace@uo.hk.caritas.cz

www.uo.charita.cz